

РЕШЕНИЕ

№ 41994

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
публично заседание на 18.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Мариана Велева, като разглежда дело номер **10693** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта (ЗХ).

Образувано е по жалба на „ЕЛИТ 8“ ЕООД, чрез адв. М. Г., против Решение № 000030-8174/26.09.2025г. на изпълнителния директор на НАП (подписано от заместник изпълнителен директор съгласно заповед за заместване № 3-ОПР-30-23/07.04.2025г.), с което е оставено без уважение заявление с вх. № 55-30-7486/02.05.2025г., за възстановяване на преведена по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта, в размер на 122 500 лева, за игрална зала с адрес: [населено място], [улица].

Жалбоподателят поддържа, че оспореното решение е незаконосъобразно, тъй като противоречи на материалния закон. При безспорна фактическа обстановка – за предсрочно прекратяване на лиценза по искане на организатора на хазартни игри, поддържа, че се преустановява и дейността от НАП за поддържане на този лиценз, респ. и отпада задължението за заплащане на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, за периода след неговото предсрочно прекратяване. В случая, след прекратяването отпада основаниято на което таксата е платена за оставащия период, поради което подлежи на възстановяване. Поддържа, че правните норми на които се позовава административният орган в оспорения акт са неотносими за случая. Прави искане за отмяна на решението.

Ответникът – изпълнителен директор на Националната агенция за приходите, чрез своя пълномощник поддържа, че жалбата е неоснователна.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира следното:

Фактическата обстановка не е спорна и се установява от събраните по делото писмени

доказателства:

С решение № 000030-3782 от 29.03.2024г. на изпълнителния директор на НАП, е издаден лиценз на „ЕЛИТ 8“ ЕООД за организиране на хазартни игри с игрални автомати, за срок от 5 години, в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], със срок на действие на лиценза до 13.04.2029г. Не е спорно, а и от представеното по делото платежно нареждане от 05.04.2024г. е видно, че „ЕЛИТ 8“ ЕООД е внесло такса по чл.30, ал.6 от ЗХ в размер на 150 000 лева, която сума ответникът не оспорва, че представлява държавна такса за поддържане на лиценза съгласно решение № 000030-3782 от 29.03.2024г. (доклад на лист 21 от делото).

С решение № 000030-1317/20.02.2025г. на изпълнителния директор на НАП, този лиценз е предсрочно прекратен на основание чл.35, ал.1, т.4 от ЗХ – по искане на лицето.

С искане за прихващане или възстановяване вх.№ 55-30-7486 от 02.05.2025г., „ЕЛИТ 8“ ЕООД, е поискало на основание чл.129, ал.1 ДОПК, да бъде извършено прихващане или възстановяване със сумата от 122 500 лева. Искането е мотивирано с внасянето на такса по чл.30, ал.6 от ЗХ в размер на 150 000 лева, изчислена съгласно правилата на § 22 от ПЗР към ЗДБ на Р. България за 2024г., а именно: за 60 месеца, считано от 29.03.2024г. до 13.04.2029г. за издадения лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес: [населено място], [улица]. С решение № 000030-1317/20.02.2025г. този лиценз е предсрочно прекратен, с оглед на което се претендира за възстановяване сумата от 122 500 лева, представляваща таксата за поддържане на лиценз изчислена за периода след неговото предсрочно прекратяване, до крайния срок, а именно за 49 месеца (49 x 1250 лв.).

Искането е разпределено за проучване от отдел „Правно обслужване на лицензионните дейности по Закон за хазарта“, дирекция НХХД, като е изготвен доклад № 000030-4220/22.05.2025г. Въз основа на него е издадено оспореното в настоящото производство решение Решение № 000030-8174/26.09.2025г., с което е оставено без уважение заявлението на „ЕЛИТ 8“ ЕООД за възстановяване на преведената по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта. За да издаде акта си административният орган е приел, че за дружеството не е съществувало задължение да заплаща сума за конкретния обект, изчислена съобразно § 22, ал.1 от ПЗРЗДБ, тъй като съгласно нормата тя е приложима при наличие на лиценз издаден преди 01.01.2024г., а лицензът на „ЕЛИТ 8“ ЕООД е издаден на 29.03.2024г.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок.

Разгледана по същество, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 и 2 ЗХ, решенията на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите се обжалват относно тяхната законосъобразност пред Административния съд - [населено място], в 14-дневен срок от съобщаването им, като разглеждането на жалбите става по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Оспореният акт е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 16 и чл.17 от ЗХ, държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния

директор на Националната агенция за приходите. В случая изпълнителният директор на НАП се е произнесъл с изричен акт по искане на лице, което е притежавало лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати и твърди, че има вземане към НАП, което е възникнало именно по повод този лиценз и предсрочното му прекратяване. С акта си изпълнителният директор на НАП е упражнил общата си компетентност в областта на хазарта и се е произнесъл по отправено до него искане, което е намерил за неоснователно. Оспореният акт е издаден при условията на заместване, като по преписката е приложена и заповедта за оправомощаване на заместника – Заповед № 3-ОПР-30-23/07.04.2025г. на изпълнителния директор на НАП.

В оспорения акт са посочени фактическите и правни основания мотивирали органа да го издаде и съдържа ясна разпоредителна част, поради което съдът приема, че са спазени законоустановените изисквания за форма и мотивираност. Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, засегнали правото на защита на жалбоподателя.

Актът обаче, противоречи на относимите материалноправни разпоредби.

Спорна по делото е дължимостта на държавната такса по чл.30, ал.6 ЗХ, която норма гласи, че за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 75 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 150 000 лв., когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 300 000 лв., когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители.

На жалбоподателя „ЕЛИТ 8“ ЕООД е издаден с цитираното по-горе решение № 000030-3782 от 29.03.2024г. на изпълнителния директор на НАП, лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати, за срок от 5 години, в игрална зала с адрес: [населено място], [улица], със срок на действие на лиценза до 13.04.2029г. В решението е посочено, че дължимите държавни такси за издаване и поддържане на лиценза са в размер на 25 000 лева – държавна такса по чл.30, ал.1 от ЗХ (т.1) и еднократна държавна такса по чл.30, ал.6 от ЗХ за поддържане на лиценз за игри с игрални автомати в размер на 150 000 лева. В изпълнение на решението по т.2, „ЕЛИТ 8“ ЕООД е внесъл указаната сума от 150 000 лева с платежно нареждане от 05.04.2024г. – приложено по делото.

Лицензът обаче, е прекратен с решение на изпълнителния директор на НАП което не е спорно, че се е стабилизирало като административен акт. Съдът намира, че с прекратяването на лиценза за игри с игрални автомати, отпада занапред и основанието, на което се дължи таксата по чл.30, ал.6 ЗХ. Този извод се обуславя от изричния текст на разпоредбата, съгласно който таксата се дължи „За поддържане на лиценз“, тоест задължението за заплащането ѝ е докато лицензът е активен. С прекратяването му, отпада занапред и задължението за плащането на таксата по чл.30, ал.6 ЗХ, тъй като и за изпълнителния директор на НАП като орган осъществяващ държавния надзор в областта на хазарта, отпада задължението за изпълнение на дейностите по поддържане на лиценза. Аргумент за такъв извод може да се изведе и от нормата на § 22, ал. 1 ПЗР ЗДБ за 2024г. (отм.), която изрично обвързва размера на таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ, с оставащия срок на действие на лицензите за организиране на хазартни игри с игрални автомати.

Не може да намери приложения по аналогия уредбата за платените държавни такси за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, тъй като за тези такси, изрично е предвидено в чл.30, ал.2 ЗХ, че не подлежат на възстановяване. Т. изключение за таксите по чл.30, ал.6 ЗХ няма, от което е видна и волята на законодателя, че за разлика от таксите по чл.30, ал.2 ЗХ, дължимостта на таксите за

поддържане на лиценз за игри с игрални автомати, е само докато лицензът е активен. При липса на изрична законова уредба, следва приложението на общия принцип за неоснователно обогатяване, обективиран и в разпоредбата на чл.46 от Закон за държавните такси (ЗДТ), съгласно който недължимо платените такси (в това число и при отпаднало основание, какъвто е настоящият случай) следва да се върнат по искане на заинтересована страна.

По тези съображения съдът приема, че след прекратяване на лиценза на жалбоподателя с решение № 000030-1317/20.02.2025г., таксата по чл. 30, ал. 6 ЗХ за остатъка от 5-годишния срок, е недължимо платена и следва да бъде възстановена на жалбоподателя, на основание чл. 46 ЗДТ.

Следва да се отбележи, че е безпротиворечива практиката на ВАС, обективирана и в Решение № 8135 от 24.07.2025 г. на ВАС по адм. д. № 4239/2025 г., V о., Решение № 6105 от 6.06.2025 г. на ВАС по адм. д. № 2423/2024 г., V о., Решение № 5130 от 19.05.2025 г. на ВАС по адм. д. № 3589/2025 г., VIII о. и др., че компетентен да се произнесе по искането за възстановяване на недължимо платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ е административният орган по чл. 17, ал. 1 от ЗХ. Това е Изпълнителният директор на НАП, който е оправомощен да прецени дали таксата за издаване и поддържане на лицензи за игри с игрални автомати, за която ЗХ не предвижда специален ред за възстановяване, е дължимо внесена, като за целта издаде индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК. Разпоредбата на чл. 92, ал. 4 от ЗХ регламентира, че недължимо платени или събрани суми по ал. 1-3 (такси по чл. 30, ал. 3 и ал. 4 от ЗХ, годишни такси за социално отговорно поведение, глоби и лихви) и подлежащи на възстановяване се прихващат или възстановяват по реда на ДОПК. Следователно, редът по ДОПК не е приложим към таксите по чл. 30, ал. 5 и ал. 6 от ЗХ (какъвто е настоящият случай), с оглед на което органът следва да се произнесе по общия административно процесуален ред с акт по чл.21, ал.1 АПК.

В тази връзка заявлението на „ЕЛИТ 8“ ЕООД за възстановяване на недължимата държавна такса е основателно. Като е достигнал до обратния извод ответникът е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебния акт.

При този изход на делото, право на разноски има жалбоподателят на основание чл.143, ал.1 АПК, като следва да му се присъди сумата от общо 5050 лева, от които 50 лв. – държавна такса и 5000 лв. – платено адвокатско възнаграждение, съгласно приложения договор за правна защита и съдействие от 07.11.2025г. и представено преводно нареждане.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕЛИТ 8“ ЕООД, Решение № 000030-8174/26.09.2025г. на изпълнителния директор на НАП (подписано от заместник изпълнителен директор съгласно заповед за заместване № 3-ОПР-30-23/07.04.2025г.).

ИЗПРАЩА административната преписка на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, за ново произнасяне по заявление с вх. № 55-30-7486/02.05.2025г., съгласно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото съдебно решение, в 14 дневен срок от влизането му в сила.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, да заплати на „ЕЛИТ 8“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата от 5050 лева, съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в

14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: